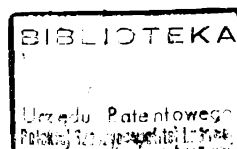

4 maja 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F28c 3/04

Nr 3337.

Kl. 17 e 3.

Konstanty Miller
(Warszawa, Polska).

Oziębiacz do mleka.

Zgłoszono 3 października 1919 r.
Udzielono 31 października 1925 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest oziębiacz do mleka, wyróżniający się wysoką sprawnością swego działania.

Znane dotychczas urządzenia tego rodzaju, oparte na zasadzie chłodzącej węzownicy lub na innych zasadach, nie zapewniają zadowalniającego wyniku, chłodząc mleko bądźto zbyt wolno, bądź w zbyt małych ilościach.

Istota niniejszego oziębiacza polega na umiejętnem wyzyskaniu zdolności ochładzającej wody, co otrzymuje się przez nadanie właściwego kształtu z jednej strony kanałom, w których krąży woda, z drugiej zaś strony powierzchniom, po których spływa mleko.

Do zalet niniejszego wynalazku zaliczyć należy łatwość i taniość wykonania przyrzędu.

Oziębiacz, stanowiący przedmiot wynalazku, przedstawiony jest na fig. 1 załączonego rysunku w widoku bocznym z częściowym przekrojem, zaś na fig. 2— w widoku z góry, z przekrojem poziomym przez talerz chłodzący.

Przestrzeń, w której krąży woda, przedstawia szereg komór 1 połączonych z sobą i umieszczonych jedna nad drugą, a ograniczonych od dołu powierzchnią stożkową 2, zwróconą wierzchołkiem nadół, a od góry takąż powierzchnią 3, zwróconą wierzchołkiem ku górze. Kąt wierzchołkowy powierzchni stożkowej 2 jest większy od kąta wierzchołkowego stożka 3, co sprawia, że powierzchnia tego ostatniego posiada stosunkowo znaczne nachylenie do poziomu. Każda z komór posiada w części swej najszerszej blachę okrą-

głą 4, zlekka podnoszącą się stożkowo ku środkowi. Blacha ta umieszczona jest w pobliżu ścianki 3.

Wewnątrz kolumny utworzonej z tych komór stożkowych ustawiona jest rura pionowa 5, otwarta u góry i wyprowadzona poza dno oziębiania. Do rury tej są szczelnie przymocowane wewnątrzniemi otworami blachy 4.

Woda chłodząca dopływa z ustawionego wyżej zbiornika przez rurę 13 do dolnej komory oziębiacza pod dolną blachę 4, która stanowi przeszkodę dla bezpośredniego przepływu do góry, i kieruje wodę na zewnątrz, zmuszając ją do opłynięcia wyznaczonej drogi i ciągłego ruchu wzdłuż powierzchni wewnętrznej ścianek 2 i 3, które przeto wciąż się chłodzą. Przy dalszym dopływie woda wznosi się w szeregu komór coraz wyżej, chłodząc stale ścianki 2 i 3 na całej ich powierzchni, poczem, po dojściu do otwartego górnego końca rury 5, spływa przez nią na zewnątrz.

Cały oziębiacz osadzony jest w misie 6, zaopatrzonej w rynienkę 7, z otworem spustowym, zamykanym czopkiem, umocowanym na ręczce 8.

Na górny, zamknięty koniec przyrządu nasadza się naczynie 9 z odpowiednio ukształtowanym dnem, zaopatrzone w jeden lub kilka współśrodkowych szeregów drobnych otworów 10, przez które nalane do tego naczynia mleko spływa cienkimi strugami na łagodnie nachyloną do poziomu górną powierzchnię 3, po której się rozpościera i cienką jednostajną warstwą dąży nadół ku krawędzi 11, gdzie stykają się sąsiednie ścianki 2 i 3. Tu mleko nie spada pionowo nadół, lecz przy należytej pochyłości ścian 2 oraz odpowiedniej

ilości dopływającego mleka, płynie, dzięki sile przylegania warstwy mleka do blachy, po tej ostatniej—dalej aż do zwężenia 12, wzdłuż którego stykają się znowu sąsiednie ścianki 2 i 3, poczem płynie ono znowu po następnej ścianie 3, dostaje się do następnej krawędzi 11 i tak dalej, aż wreszcie zbiera się w misie 6, skąd dostatecznie ochłodzone dzięki ciągłemu stykaniu się ze ściankami 2 i 3, doskonale oziębianą zimną wodą, która wciąż krąży w przyrządzie, zostaje ono spuszczone przez otwór, zamykany korkiem 8, do odpowiedniego naczynia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oziębiacz do mleka lub innych płynów, znamieny tem, że składa się z połączonych w jedną kolumnę komór, z których każda jest złożona z dwóch ścianek stożkowych: dolnej (2) i górnej (3), pomiędzy którymi w płaszczyźnie ich zetknięcia umieszczona jest blacha (4), zapobiegająca podnoszeniu się wody całą masą, aby zmusić ją do zetknięcia się z całkowitą powierzchnią przyrządu w celu skutecznego chłodzenia spływającego po drugiej zewnętrznej stronie tej powierzchni mleka, przyczem woda, po przejściu całego przyrządu, odpływa przez rurę środkową, otwartą u górnego końca i zostaje wyprowadzona na zewnątrz.

2. Urządzenie według zastrzeżenia 1, znamienne tem, że w oziębiaczu zastosowano takie nachylenie powierzchni (2), które zapewni przyleganie i spływanie mleka wzdłuż rzeczonych powierzchni.

Konstanty Miller.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

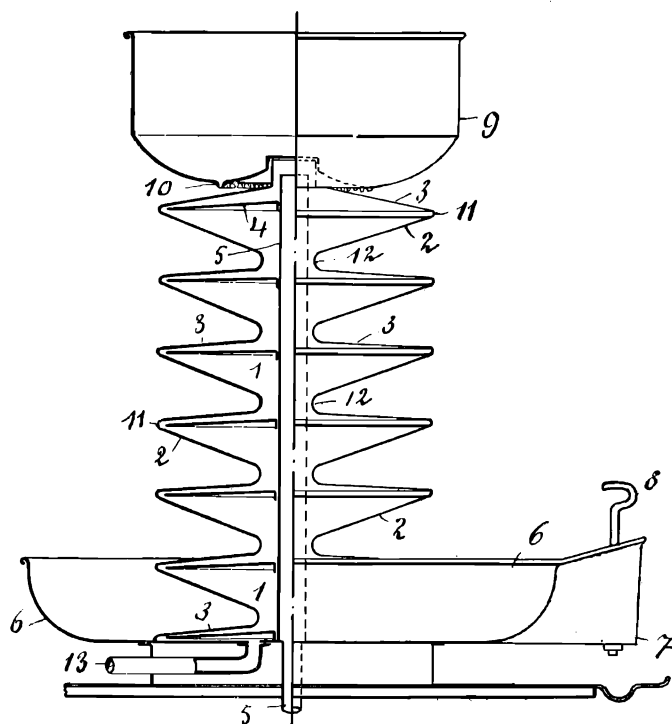

Fig. 2.

